ילא תגיע ידו ונאמר 2לא תשיג ידו מי שבא ב'

לידי עניות ועשירות יצא נשיא ומשיח שאין

באיז לידי עניות נשיא דכתיב יועשה אחת

מכל מצות ה' אלהיו שמי שאין על גביו אלא

ה' אלהיו משיח דכתיב יוהכהן הגדול מאחיו

שהוא גדול מאחיו בנוי בכח בחכמה

ובעושר אחרים אומרים מנין שאם אין לו גדלהו משל אחיו ת"ל והכהן הגדול מאחיו

אשר יוצק על ראשו יגדלהו מאחיו בעא

מיניה רבינא מר"ג בר יצחק נשיא שנצטרע

מהו מידחא דחי או מיפמר פמיר יא"ל דילך

או דגזא תניא ר"ע אומר משיח פמור מכולז

אמר רבא מ"מ דר"ע אמר קרא זה קרבן אהרן

ובניו זו באה חובה לו ואין אחרת באה חובה

לו ואימא כי ממעם ליה רחמנא מדלי דלות

ומאי ניהו עשירית האיפה אבל עניות ועשירו' לא מעמיה רחמנא לא ם"ד דכתי' וכפר עליו

הכהן על חמאתו אשר חמא מאחת מאלה

המתכפר באחת מתכפר בכולן ושאין מתכפר

באחת אין מתכפר בכולן אלא מעתה דכתיב

זוהיה כי יאשם לאחת מאלה ה"ג דכל

המתחייב באחת מתחיי' בכולן ושאין מתחיי

באחת אין מתחייב בכולן אלמה תגן ר"ע

אומר נשיא ייחייב חוץ משמיעת קול אביי

ורבא דאמרי תרוייהו מאחת משמע ליה

לאחת לא משמע ליה ומ"ש מאחת דמשמע

ליה דכתביה רחמנא לבסוף גבי עשירית האיפה למימרא דכל דמחייב בעשירית

האיפה מחייב בכולן דאי מ"ד מתחייב באחת אע"פ שאין מתחייב בכולן נכתביה להאי מאחת מאלה בדלות א"ג בעשירות:

באחות באחר מתני סיכל המצות שבתורה שחייבין על זרונן כרת ועל שגגתן חמאת היחיד מביא

כשבה ושעירה יוהנשיא שעיר יומשיח יוב"ד

מביאין פר יובעבודת כוכבים היחיד והנשיא

והמשיח מביאין שעירה מב"ד פר ושעיר פר לעולה ושעיר לחמאת אשם תלוי היחיד

בוהנשיא חייבין לומשיח פוב"ד פמורין יאשם

וראי היחיד והנשיא והמשיח חייביז וב"ד

פמורין פעל שמיעת הקול ועל במוי שפתים

ועל מומאת מקדש וקדשיו ב"ד פמוריו

עוהיחיד והנשיא והמשיח חייבין אלא שאין

כ"ג משיח חייב על מומאת מקדש וקדשיו

דברי סיר"ש ומה הן מביאין פקרבן עולה ויורד ייר"א אומר הנשיא מביא שעיר: גמ' תניא ר"ש היה נותן כלל כל שהיחיד

באשם תלוי הנשיא כיוצא בו משיח וב"ד פטורין וכל שהוא באשם ודאי נשיא ומשיח כיוצא בהן וב"ד פטורין שמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת

בש א ב מיי׳ פ״ה מהל׳ כלי המקדש

סכיים. ל ג מיי פט"ו מהלי שגנות הלי ט: לא ד מיי שם פ"א הלכה ד: לב ה מיי שם ופט"ו הלכה א והלכה

לג ו מיי שם פ״ה הל׳ ד ופט״ו הל׳

לד ז מיי פייב שם הלכה ל: לד ז מיי פייב שם הלכה ל: לה ח מיי שם פייז הלכה ל: לו ט מיי שם פייב הלכה ל: לז י מיי שם פרק ם הלכה ל: לח כ ל מיי שם פרק טו הלכה ו: לש מ מיי שם פרק ייב הלכה כ: מ ג מיי שם פרק ע הלכה י: מא ם מיי שם פריק ב הלכה א: מב ע פ מיי שם פיי הלכה ז שם ע פ מיי שם פיי הלכה ז שם בהשגות ובכ"מ:

רבינו חנגאל

רבינו חננא?

העם בענין שיש בו לפם חובת
קרבן, או מה צבור שהורה. פי'
קרבן, או מה צבור שהורה. פי'
אך משיח שהורה ועשו אחרים
כדיר ועשו אחרים כהוראתו חייב
תלמות אשר חטא. על מה שחטא
הוא מכיא ואינו מביא על מה
שחטאו אחרים: אמר מר ומשיח
ליה דאין משיח מביא אשם תלור. מנא
ליה דאין משיח מביא אשם תלור. מנא
מנה דו מבירונן נפקא ליה מדכתוב גבי
ומהדרנין נפקא ליה מדכתוב גבי
שחטאו בשגנה מלומר לבד בלי
שחטאו בשגנה מלומר לבד בלי שחטאו בשגגה כלומר לבד בלא העלם דבר הוא דמייתי אשם תלוי העלם דבר הוא דמייתי אשם תלוי יצא משיח שאין חטאו בשגגה אלא עם העלם דבר. אמרינן ומנא יצא משיח שאין חטאו בשגנה לה תעלם דבר. אלא עם העלם דבר. אחרין משא וכחדרען ומהדרען נקקל לידה ללאשמת העם היי משיח כצברו. אקשיען עד כאן לא קמה ליד. פיי כשאמר התנא משיח בפר ואין מביא אל בהיי לא קמה ליד. פיי כשאמר הרא לא נשא ונוק היה היאן יעפידנו. הפרקין אשה הלוי בעל בוריו אלא נושא ונוקן היה היאן יעפידנו. הפרקן אשה הלוי בפר מב בברו כבר נמשה בפר נשאו הוד מעמו עצמו ועשה בפני עצמו הודה עם בפני עצמו ועשה עם הצבור מתכפר מתכפר לו בפר בעו". הודה עם הצבור מתכפר לו בל ביצו הודה עם הצבור מתים בישר בשנוא משל בישר עם הצבור וישטא לו עם הצבור וישטא לו עם הצבור וישר אם הוצא מוצא פר עצמו והמים מוצא מכל צבור. פירוש והשיח מוצא מעד מכל צבור מה נשיא חטא כפני שעיר בשנת מעשה ומשיח אם מכל צבור מה נשיא חטא כפני שניר בשנת מעשה ומשיח או מכל צבור מה נשיא חטא כפני שניר בשנת מעשה ומשיח או בצבו מורים הצבור מורים הצבור מורים הצבור השיח מוצא מכל או מרכם עם הצבור מורים בשנת מתכפר עם הצבור מורים ביצו אף הצבור מתכפר עם הצבור מיצו אנינו מהתכפר שווים מיצו מתכם עם הוורה ביצו אף הצבור מתכם עם השומו מיצו מתכם עם השומו מיצו מתכם עם השומו מיצו מתכם עם השומו מיצו מתכם עם הוורה ביצו אף הצבור מתכם עם הוורה ביצו אף מצו מתכם עם הוורה ביצו אף מצו מתכם עם הוורה ביצו אף מצו מתכם עם הוורה ביצו אף מדבור מידו של מצו מתכם עם הוורה ביצו אף מדבור מידו של מצו מתכם עם הוורה ביצו אף מצו מתכם עם הוורה ביצו אף מצו מתכם עם החודה ביצו אף מצו מתכם עם הוורה ביצו אף מצו מתכם עם הוורה ביצו אף מצו מתכם עם הוורה ביצו אף מצו מתכם עם החודה ביצו אף מצו מתכם עם החודה ביצו מתכם עם החודה ביצו אף מצו מתכם ביצו מתכם עם החודה ביצו אף מצו מתכם ביצו מתכם עם החודה ביצו אף מצו מתכם ביצו מתכם שעשה בהוריית ב״ד מתכפר עם זצבור. לא אם אמר בנשיא שכן מתכפר עם הצבור ביוה"כ. פי' בשעירי יוה"כ תאמר במשיח שאין מתכפר עם הצבור ביוה"כ. שרץ מתכפר עם הצבר ביודים:

שאין מתכפר עם הצבר ביודים:

יבא אהרן אל הקדש וגדי בוזאת
וכך יביא פר לעצמו. פי כשחטא
וכך יביי פר לעצמו. פי כשחטא
חטא. חטא בפני עצמו מתכפר
חטא. חטא בפני עצמו מתכפר
לו בפני עצמו. חטא עם הצברו:
הרנין בה לו בפני עצמו. חטא עם הצברו:
הרנין בה לו בפני עצמו. חטא עם הצברו:
הרנין בה דרי בדרו בהרנין בה די בדרו אינן מופלאן הוריה
מופאל הוודי מופלא הוריית
הוראה לשעשה אייתויי פשבה או הדוראתו לעצמו
שעירה פי והוא דהוראתו לעצמו
שימוי ביודה לא כלום היא דמדהיות לעצמו
ש"בו) הורא מעו מופלא הוריית
"בו) הורי קהל מתכפר דלאו בר
דידיה ולא כלום היא דמדהיום
ש"בו) הוא מופלא והן מופלאין
ש"בו) הוא מופלא והן מופלאין
ב"בו) הוא מופלא והן מופלאין
ב"בו אוריית ווייתו ביודית ווייתו ביודית ווייתו הויתו הוץ או בר איז והיות ווייתו או עבוד אבור צבור
הול בד איז הר איסבר לוה ביידית ווייתו , קהל פר איכפר ליה בינייהו. אבל אם הורה עמהם ולא עבד רוב הקהל אע"ג דאיהו עבד לא מייתי מידי דאיכא למימר עלייהו

דאט"ג דאין מתחייב באחת מהן מתחייב בשאר כולן: **נכסביה רחמנא** להאי מאחם בדלום. בחורין ובני יונה: אי נמי בעשירום. דהיינו כשבה או שעירה אלא מדכתב ביה רחמנא מאחת גבי עשירית האיפה כשבה או שעירה אלא למימרא דשאין מתחייב בעשירית האיפה אין מתחייב בכולן כלל הלכך פטור משיח מכולן הואיל ואין מתכפר

בעשירית האיפה דכתיב זה קרבן דאין אחרת באה לו חובה: בזתבי' כל המלות שבתורה שחייבין על זדוכן כרת ועל שגגסן וכו' משיח וכ"ד מכיחין פר. כדחמרינן לעיל (דף ח.) נחמר כחן עליה ^ח ינאמר להלן ^{ט)} לגלות ערותה עליה וכו׳. ונשיא יליף ממצות יחיד ואם נפש ילמוד מחחון מעליון: ובעבודת כוכבים יחיד ונשיא ומשיח מביאים שעירה. דכתיב בפרשת שלח לך בעבודת כוכבים "ו ואם נפש וגו' וכולן בכלל נפש אחת הן: וב"ד מביחין פר ושעיר. כדכתיב בפרשת שלח לך ^{כ)} ואמר לעיל (דף 1:) יליף מעיני מעיני מה להלן ב"ד אף כאן ב"ד: אשם **הלוי** היחיד והנשיח חייבים בית דין ומשיח פעורים. כדאמר ברים פירקין [1.] דכתיב באשם תלוי ל וכפר הכהן על שגגתו אשר שנג מי שמנולו ושנגמושוה וכו׳ : משמ ודחי יחיד ונשיה ומשיח חייבין. דכתיב באשמות ואם נפש ⁽¹⁾ ונשיא ומשיח בכלל נפש אחת הן. והא דתנן לעיל (דף ח.) אין חייבים אלא על דבר שודונו כרת ושגגתו חטאת ואשם ודאי אין שגגתו חטאת וכן המשיח הכי משמע וכן המשיח רגבי אשם ודאי פר הוא דלא יביא אבל אשם ודאי יביא כהדיוט: וב"ד פטורים. מאשם ודאי דפטורים לגמרי דאינן בכלל נפש חחת: על שמיעת קול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו ב"ד פטורין. דאמר לעיל (שם:) אין חטאת לבור אלא בקבועה והני עולה ויורד נינהו: יחיד ונשיה ומשיח חייבין. בשמיעת קול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו דכולן בכלל נפש אחת הן: אלא שאין כ"ג משיח חייב על טומאת מקדש וקדשיו דברי רכי שמעון. מפרש בגמרא [עריב]. והוא הדרי רכי שמעון. מפרש בגמרא [עריב]. והוא הדין דקאמר רכי שמעון אלא שאין הנשיא חייב על שמיעה הקול דמלך לא מעיד ולא מעידין אותו □ אלא לא לא אטריך ליה למיסנא דהא תנא ליה לעיל ר"ע [ח:]: ומה למיסנא דהא תנא ליה לעיל ר"ע [ח:]: ומה הו מביאיו. נשיא בבטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו ומשיח בשמיעת קול ובטוי שפתים קרבן עולה ויורד: ר"א אומר נשיא מביא שעיר. ושלש מחלוקות בדבר ר׳ יוםי הגלילי סבר נשיא ומשיח פטורין מכולן ור"ע סבר נשיא חייב בכולן חוץ משמיעת הקול ומשיח פטור מכולן מעולה ויורד ור"ם סבר נשיא ומשיח חייבין בכולן בעולה ויורד אלא שאין כ"ג ומשיח חייב על טומאת מקדש וקדשיו: גבו' היה נותן בהן כלל: כל שהוא בעולה ויורד. דהיינו שמיעת קול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו: משיח וב"ד פטורין. משיח דומיא דב"ד מה ב"ד פטורים מכולהו

לא סגיע ידו לא סשיג ידו. דמשמע מי שבא לידי עניות ועשירות דפעמים עני ופעמים עשיר הוא דישנו בקרבן עולה ויורד ילא משיח ונשיא דלעולם עשירים הם: נשיא שאין על גביו שום אדון אלא ה' דהיינו מלך ומלך לעולם עשיר הוא. וכ"ג בעינן שיהא גדול מאחיו בעושר דליהוי לעולם עשיר: **נשיא שנצטרע**. לר׳ ירמיה

ולר׳ יוסי הגלילי דעבר מנשיאותו שאין ראוי להיות מלך כשהוא מצורע כדאמרי לקמן בפ"ב (דף י.) וינגע ה' את המלך ויהי מלורע עד יום מותו וישב בבית החפשית " דמשמע שנעשה חפשי ממלכותו: מהו. מי אמרי׳ פטור מקרבן עולה ויורד כשהוא נשיא ועכשיו כשנלטרע דעבר מנשיאותו ליחייב או דלמא מאי דהוי הוי כשהוא נשיא כלומר הואיל ונדחה ידחה כשנצטרע. ל"א מדחא דחי להאי נשיאות מקרבן עולה ויורד לגמרי דהואיל ונדחה ידחה אפילו כשנלטרע או דלמא מיפטר פטר נשיאות מקרבן עולה ויורד ובומן דליכא נשיאות ליחייב דהיינו משנלטרע: א"ל. ממאי קבעית לחיוביה לאחויי קרבן כשנצטרע מממון שלך או מממון דגוא דידיה הוי אומר מגוא דידי הוא דבעי לאחויי וכיון דמגוא דידיה קבעי אחויי אמטו להכי פטור לגמרי מקרבן עולה ויורד דה״ק רבי ירמיה ור' יוסי ילא נשיא ומשיח שאין באין לידי עניות האי נשיא שנצטרע נמי אינו בא לידי עניות דגוא דידיה כדקאי קאי הלכך פטור לגמרי: **מניא ר"ע אומר משיח** פטור מכולם. מקרבן עולה ויורד דכתיב זה קרבן אחרן ובניו ביום המשח אותו עשירית האיפה דהיינו חביתי כהן משיח רחביתין באה לו חובה ואין אחר לו דעשירית האיפה עולה ויורד לא באה לו חובה הלכך פטור מכולם מעולה ויורד ואמרינן לקמן דמפר לא פטר ליה ר"ע ואיכא לתרוצי דטעמא דר"ע משום דמעולה ויורד הוא דאמעיט כדכתיב זה זרבו אהרו אבל מפר לא אמעיט: אימא כי מעטי׳ קרא. לכהן משיח: מדלי דלות. דהיינו מעשירית האיפה דכתיב זה קרבן אהרן דאין אחרת עשירית האיפה באה לו חובה: מדלום לא מעטיה. דעל שמיעת קול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו לחייב כשבה או שעירה או מורין ובני יונה: לא ס"ד דרסיב. גבי עשירית האיפה וכפר עליו הכהן מאחת מאלה דמשמע כל המתכפר באחת כלומר בכל אחת ואחת אפילו בעשירית האיפה מתכפר בכולן דישנו בעשירות ובדלות ובדלי דלות: ושאין מסכפר באחם מהן. כגון משיח דודחי חין מתכפר בעשירית האיפה דכתיב זה קרבן: אין מחלפר בכולם. דאמעיט נמי דאינו בקרבן עולה ויורד כלל: אלא מעסה האי דכסיב לחתת מחלה הכי נמי דכל דמחייב באחת. כלומר בכל אחת ואחת מחייב בכולן ושאין מתחייב באחת כגון נשיא בכוק ושחין נתנחייב בטחות יבון כם תו שאין מתחייב בשמיעת הקול אינו חייב בכולן כדאמר ר' יוסי הגלילי והא חוץ משמיעת הקול קתני דקתני ר"ע אומר הנשיא חייב בכולן חוץ משמיעת הקול

 ה) (נקמן י. יה: ע"ש דחמים מגו"שן,
 נומא יח. חולין קלד: [תוספחא דיומא ה"ון, ג) [ל"ל חייב בכולן],
 ד) יבמוח ט., ה) [נוכר לקמן יב:],
 ז) שבועות כד: [כרימות ב:], ו) [מ"ב צות. מ) ווימכל דו. ע) ושם ימו. מוז. כ) ושמז. ל) ווימכל

תורה אור השלם

הן, מ) נשסן, ג) נסנהדרין יח.],

וְאָם לֹא תַגִּיעַ יְדוֹ דֵי שֶׂה וְהַבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תַרִים או שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה לַיִי אֶחָד לְחַטָאת וְאָחָד לְעלְה:

יְּפֶרם: ייְקרא כאי ייְקרא כאי זְּקרם: בּיְרָה מָרְא באי זְקרבּוּ אָהָרוֹ וְבְּנְיוֹ אָשֶׁר אָנְרְבּיִנְ יְיִנְיוֹם הָמְשֵׁח אָתְּיִבְּיוֹם הָמְשֵׁח אָתְּיִבְּיוֹם הָמְשִׁר הְמִידְ הָמִיִּדְ הְמִידְ הְמִידְ הַבְּקַר וֹמְהַצִּיתְה בְּבַּקְר וֹמְהַצִּיתְה בְּבַּקְר וֹמְהַצִּיתְה בְּבַּקְר וֹמְהַצִּיתְה בְּבַּקְר וִיְבִייִּה בְּבַּקְר וִמְיִיבְיִיִּה וִיִּבְיִיבְּיִי וִיִּבְּיִבְּיִי וִיִּבְּיִבְּיִי וִיִּבְּיִבְּיִי וִיִּבְּיִבְּיִי וִיִּבְּיִם בְּבַּקְר עָלְיוֹ הַפֹּהַן עַל הַשְׁאַתוֹ 16. אֲשֶׁר חָטָא מָאַחַת מֵאֵלֶה וְנָסְלַח לוֹ וַהָּיִתָה לַכֹּהַן בַּמְנַחָה:

ריקוא וו ז. וְהָיָה כִּי יָאְשָׁם לְאַחַת מֵאַלָּה. וְהַתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ: ויקרא ה ה

מוסף רש"י

הנשיא מביא שעיר. כדינו ככל המלות שנתולה (בריתות ב:).

תוספות הרא"ש

תוכעות הרא"ש
א"ד דילך או דגוא דידיה. פיי
רש"י זיל (כר) משלף
א מאוצר שלו יביא פשיטא
א מאוצר שלו יביא פשיטא
דמשלו יביא הלכך אפילו
בנטרע נמי פטור דגוא דידיה
ברקאי קאי והרי אינו בא לידי
עניות. ולא נהירא להרמ"ה
ז"ל דאף על פי שיש לו
מון הרבה יכול לבוא לידי ממון הרבה יכול לבוא לידי עניות כיון שהוא עבר ממלכותו ענידו כיון שהוא עבו ממלכות ואין בידו ליקח מעם הארץ מסים והוי כעשיר שיש לו אוצרות הרבה ואפ״ה חייב דיכול לבוא לידי עניות אם יאבד העושר ההוא בענין רע. ופי׳ וכי משלך יש לו רשות ליקח או צריך ליקח מאוצרותיו ובניו אשר יקריבו להי וכוי יכול יהו אהרן ובניו מקריבין קרבן אחד ת"ל אשר יקריבו לה' אהרן בפ"ע ובניו בפ"ע.

משמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו דלבור אין חטאתו אלא בקבועה אף משיח פטור מכולהו:

מקדש וקדשיו בית דין פמורין נשיא ומשיח חייבין אלא שאין הנשיא חייב בשמיעת הקול ולא משיח בטומאת מקדש וקדשיו כל שהוא בעולה ויורד נשיא כיוצא בו משיח ובית דין פמורין הא גופא קשיא אמרת שאין משיח חייב במומאת מקדש וקדשיו במומאת מקדש וקדשיו הוא דפמור אבל בשמיעת הקול ובמוי שפתים חייב אימא סיפא כל שהוא בעולה ויורד נשיא כיוצא בו משיח ובית ִדין פטורין קתני משיח ובית דין פטורין מה בית דין פטורין מכולהון אף משיח פטור מכולהון

ליד אחרן כפיע ובניו בפיע.

קיבן אחר בפיע ובניו בפיע.

קיבן אחר בפיע ובניו בפיע.

מיינו מידי דאיס למיסר כלייחו בפיע.

מיינו מידי דאיס למיסר כנון דירובי בפיע מחר מאור בפיע שמירית האיסה בינו מלו כהני הדיוטר. פיר הזרה הוא בפיע. וה"ה אם הם בב" מקומות פיר מחובה. קרא מיהא איירי אף בהניי הדייטים שמקריבין חובה. ופי אחר שפיי רשיי הייטים שמקריבין וחובה. ופי אחר שפיי רשיי הייטים שמקריבין מורים בפיע וחובה. ופי אחר שפיי רשיי הייטים שמקריבין חובה. ופי אחר שפיי רשיי הייטים שמקריבין מורים בייטים שמקריבין חובה. ופי אחר שפיי רשיי הייטים שמקריבין חובה ופיי אווירי אף בהניי הדייטים שמקריבין וחובה ופיי הייטים שמקריבין חובה ופיי הוא שומנים ומורים ביין דקא מורו בב" אסורי הזרים הייטים אווירי אחר בשימון מורו הדיי מייטים שמקריבין מורים בייע וווויר בייטים שמקריבין מורים בייע מייטים שמקריבין מורים בייע מייסים אווירי אוויר נייטים שמקריבין חובה וווירי שמייסים ודי אחר שאון משיח וווויר מייטים שמקריבין חובה ווויר בייע מייטים אווירי מוויר מייטים שמקריבים בייע המייטים שמקריבין מורים בייע מייטים שמקריבין מורים בייע מייטים שמקריבין מורים בייע מייטים שמקריבין מורים בייע מייסים הוווים בייע מייטים שמקריבין מורים בייע מייסים הוווים בייע מייטים שמקריבין מורים בייע מייטים אווים בייע מייטים מייטים שמקריבים בייע מייטים מייטים מייטים בייע מייטים מייטים מייטים מייטים בייע מייטים מייטים בייע מייטים מייטים בייע מייטים מייטים בייע מייטים מייטים מייטים בייע מייטים ווווים בייע מייטים מייטים ווווים בייע מייטים ווווים בייע מייטים הוווים בייע מייטים הוווים שמיים מייטים מייטים מייטים ווווים בייע מייטים מייטים מייטים מייטים בייע מייטים ווווים בייע מייטים מייסים מייטים מייטים מייטים מייטים מייסים מייטים מייטים מייטים מייטים מייטים מייטים מייסים מייטים מייטים מייטים מייטים מייטים מייטים מייטים מייטים מייסים מייטים מי